

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 30 juli 2021 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van ziekenvervoer.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel B.18.12 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op ziekenvervoer omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker heeft kosten van vervoer gedeclareerd bij verweerder in verband met deelname aan de 'HandBikeBattle' in 2016. Verzoeker is van oordeel dat zijn deelname aan de HandBikeBattle en de daaraan voorafgaande trainingen integraal onderdeel zijn van zijn revalidatietraject.

Verweerder is niet bereid de kosten voor vervoer te vergoeden naar de trainingen, omdat deze trainingen en de deelname aan de HandBikeBattle niet kunnen worden aangemerkt als zorg vanuit de basisverzekering.

Verzoeker heeft ook een verzoek tot vergoeding op basis van coulance gedaan. Dit verzoek is afgewezen door verweerder.

Het Zorginstituut kan alleen adviseren over een vergoeding op grond van de basisverzekering en niet over een vergoeding op basis van coulance.

Juridisch kader

In artikel 2.13 lid 1 van het Besluit zorgverzekering (Bzv) is geregeld in welke situaties een verzekerde recht heeft op vergoeding van de kosten van ziekenvervoer, als de verzekerde tot een van de groepen verzekerden behoort, opgesomd in artikel 2.14 lid 1 van het Bzv. Het artikel geeft een limitatieve opsomming van situaties, dat verzekerden aanspraak kunnen maken op ziekenvervoer. Een zorgverzekeraar kan ziekenvervoer vergoeden als de verzekerde:

- naar een ziekenhuis, zorgverlener of zorginstelling gaat en de daar te verlenen zorg tot het basispakket behoort;
- naar een Wlz-instelling gaat om daar lang- of kortdurend te verblijven;
- vanuit een Wlz-instelling naar een ziekenhuis, zorgverlener of een andere zorginstelling gaat voor een onderzoek, een behandeling of het aanschaffen van een prothese;
- naar zijn woning of een andere woning gaat, indien hij in zijn woning niet de nodige verzorging kan krijgen, of wanneer hij komt van een (van de hierboven genoemde) zorgverleners of zorginstellingen;
- jonger dan 18 jaar is en naar een persoon of een instelling gaat om geestelijke gezondheidszorg te ontvangen (waarvan de kosten ten laste komen van de Jeugdwet).

Als een verzekerde tot een van de in artikel 2.14 lid 1 van het Bzv opgesomde groepen behoort, heeft hij recht op vergoeding van de kosten van ziekenvervoer met het openbaar vervoer, taxi of eigen vervoer, volgens artikel 2.13 lid 1 van het Bzv, over een afstand van maximaal 200 km, enkele reis. Als de zorgverzekeraar vooraf toestemming geeft, kan deze afstand langer zijn.

Beoordeling

De informatie in het dossier is juridisch beoordeeld. Gelet op de inhoud van het geschil en de gegevens in het dossier kan medische beoordeling achterwege blijven.

In geschil is de vraag of verzoeker recht heeft op vergoeding van eigen vervoer naar de locatie van de revalidatie instelling om trainingsdagen bij de wonen ten behoeve van deelname aan de HandBikeBattle in 2016. Niet ter discussie staat dat de ondersteuning, die verzoeker heeft gekregen bij de 23 trainingsdagen en de HandBikeBattle, op vrijwillige basis is verleend door professionele zorgverleners, die zijn verbonden aan de instelling.

Verweerder verwijst in zijn afwijzing naar de website van de instelling, waarop informatie te vinden is over de HandBikeBattle en de daaraan verbonden sponsoring. In het toegezonden dossier is een verklaring aanwezig, waarop de 23 trainingsdata in 2016 vermeld staan, dat verzoeker op de locatie van de instelling aanwezig was voor de trainingen. Op deze verklaring staat ook: "De deelname was op vrijwillige basis en valt niet onder het DBC traject". Voor 2015 is er een vergelijkbare verklaring in het dossier aanwezig.

Hieruit is af te leiden dat de trainingen geen onderdeel zijn van het revalidatietraject van verzoeker. De kosten van de trainingen zijn geen onderdeel van de DBC, die de instelling voor het revalidatietraject van verzoeker bij verweerder heeft gedeclareerd.

Artikel 2.13 lid 1, onder a, van het Bzv bepaalt dat het om vervoer moet gaan 'naar een persoon bij wie of een instelling waarin hij zorg zal ontvangen waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de zorgverzekering komen;'. Verzoeker heeft geen aanspraak op vergoeding van de kosten van zijn vervoer naar de instelling om deel te nemen aan de trainingen voor de HandBikeBattle, omdat de zorg die verzoeker bij de trainingen kreeg, geen zorg betreft bekostigd vanuit de basisverzekering. Ook de kosten voor vervoer terug naar huis komen niet voor vergoeding in aanmerking op grond van artikel 2.13 lid 1, onder e, van het Bzv, dat verwijst naar het eerder genoemde onderdeel a.

Verweerder heeft de kosten voor vervoer in verband met deelname aan de HandBikeBattle in 2015 wel vergoed ten laste van de basisverzekering. Verweerder verklaart dat de kosten abusievelijk ten onrechte zijn vergoed en dat geen terugvordering zal plaatsvinden. Het Zorginstituut is niet bevoegd te adviseren of verzoeker aan de vergoeding van kosten uit 2015 de verwachting mag ontlenen dat vergelijkbare kosten uit 2016 door verweerder vergoed moeten worden.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen aanspraak op vergoeding van de kosten van vervoer naar de trainingen voor de HandBikeBattle. De trainingen zijn geen zorg vanuit het basispakket.